

PRZYDATNOŚĆ NIEKTÓRYCH GATUNKÓW TRAW DO MIESZANEK Z LUCERNĄ SIEWNĄ NA UŻYTKI PRZEMIENNE

Zofia Kochanowska-Bukowska

*Zakład Łąkarstwa, Akademia Techniczno-Rolnicza im. J.J Śniadeckich
ul. A. Kordeckiego 20, 85-225 Bydgoszcz*

Celem badań była ocena przydatności kilku gatunków traw do mieszanek z lucerną siewną (po 50% udziału) w warunkach użytkowania 3 i 5-krotnego.

Badania prowadzono w Stacji Badawczej Mochełek, należącej do Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy. Doświadczenie założono na glebie płowej wytworzonej z gliny zwałowej. Zastosowano nawożenie mineralne w dawkach: N – 120 kg·ha⁻¹·rok⁻¹ w równych dawkach pod odrost, P – 100 kg P·ha⁻¹ jednorazowo wiosną i 140 kg K·ha⁻¹ w dwóch dawkach wiosną oraz po I pokosie lub II odroście.

Skład gatunkowy runi w drugim roku po zasiewie znacznie odbiegał od składu mieszanki wyjściowej. Udział rośliny motylkowej we wszystkich mieszankach znacznie obniżył się, średnio do około 25% i zależał od sposobu użytkowania. Procentowy udział rośliny motylkowej w plonie był wyższy u większości mieszanek użytkowanych kośnie. W warunkach użytkowania pastwiskowego więcej lucerny stwierdzono jedynie w mieszance ze stokłosą bezostną. Mniejsze wahania w udziale rośliny motylkowej w odrostach wykazano w mieszankach użytkowanych pastwiskowo.

Plonowanie mieszanek zależało od gatunku trawy w mieszance oraz od sposobu użytkowania. Wyższy plon suchej masy uzyskano w warunkach użytkowania kośnego. Najlepiej plonowała mieszanka stokłosa bezostnej z lucerną, niższy plon stwierdzono dla mieszanki z kupkówką. Mieszanki różniły się rozkładem plonu w sezonie wegetacyjnym. Czyste zasiewy lucerny w warunkach użytkowania kośnego plonowały wyżej od mieszanek.